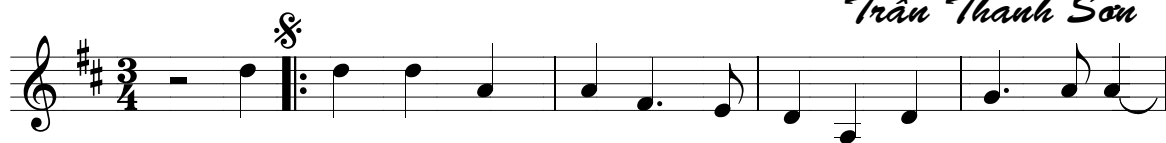

Ngựa cổ hát chơi.

Trần Thanh Sơn

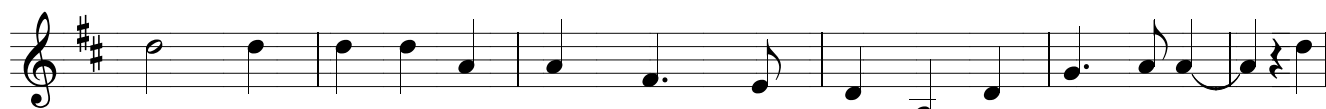
Ta như con chuồn chuồn ngủ trên đầu ngọn cỏ cùng cơn mưa
Ta như thân gỗ mục của con tàu vỡ chìm từ xa xưa

Em như hoa nở muộn trong đêm gần dịu dàng đòi đưa hương
Em như cánh lục bình trôi vô định mật mù ngoài khơi xa

Và ta chẳng hẹn mà tìm nhau Và ta chẳng hẹn mà tìm
Và ta đã đạt vào đời nhau Và ta đã đạt vào đời

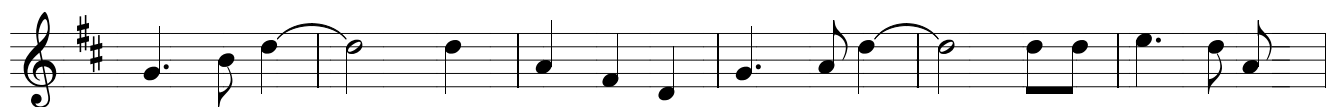
nhau Ta như con ngựa gầy chân gang hồ vẫn còn hoài lông bông Em
nhau Ta như con hẻm buồn những khuya thêm mộng năm chờ lơ mơ Em

như con đường mòn không chốn về đường chạy vòng loanh quanh Và ta chẳng
như mưa giọt chậm rơi âm thầm gõ đều vào thình không Và ta chẳng

hẹn mà gặp nhau Và ta chẳng hẹn mà gặp nhau Những sớm mây trời
hẹn mà chờ nhau Và ta chẳng hẹn mà chờ nhau.

lùa qua tóc bước chân ta về riêng ta biết Trăm năm cũng chẳng bao

ngày Có khi để lòng buồn không nói Có khi theo niềm vui ta tới

Như chìm núi xa về Ngựa cổ hát chơi.